

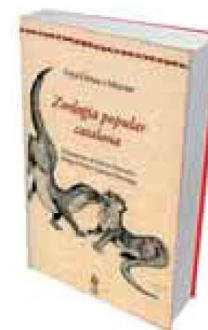
CIÈNCIA DAVID BUENO I TORRENS

Quan les bèsties ja no parlaven

“**A**vui ningú creu que les bèsties parlin, però encara n’hi ha molts que creuen que en un altre temps enraonaven. [...] Per això, en referir-se a un passat llunyà, se sol dir: «en el temps en què les bèsties parlaven». D’aquesta manera comença *Zoologia popular catalana*, una de les obres més reconegudes de Cels Gomis i Mestre (1841-1915), un dels primers folkloristes excursionistes del nostre país. A les darreres dècades del segle XIX va recórrer tot Catalunya a la recerca de creences, dites, històries, llegendes, jocs, embarbussaments, aforismes, modismes, tradicions, supersticions i

altres mites, que va recollir en diverses obres, entre les quals aquesta. Publicada inicialment el 1910 pel Centre Excursionista de Catalunya, una entitat que fa quasi 140 anys que està dedicada a promoure els esports de muntanya i la cultura popular catalana en tots els vessants, l’acaba de reeditar Sidilà.

El llibre es divideix en vuit grans apartats, dedicats a mamífers i ocells domèstics, bosquetans i feréstecs, i a rèptils, peixos i

**ZOOLOGIA
POPULAR
CATALANA**
Cel Gomis i Mestre

Editorial: Sidilà
La Bisbal d’Empordà,
2014

Pàgines: 448
Preu: 19 euros

insectes. Cada animal té la seva entrada, unes 160 en total, i conté prop de 2.000 frases fetes i un aplec ingent de curiositats inimaginables, que es llegeixen entre l’interès cultural, històric i folklòric i l’inevitable somriure que desperten moltes de les que s’hi esmenten. Per exemple, un dels remeis tradicionals que va recollir en relació amb el món dels animals: “Quan una persona s’ofega i se la treu de l’aigua, se li fica el bec d’una gallina al cul i, quan aquesta es mor, se n’hi fica una altra i una altra, fins que aquella persona torna en si.” Una joia del nostre passat immediat que valia la pena recuperar. *